

גינת נוי

פרשת ויקרא, פסקא ג

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ה, גליון מס' ריט טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ג]

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: (א, ב)

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה", התורה רמזה לנו רמז גדול כאן, ולקחת ק"ו מן הקרבנות. שצוה הקב"ה אדם כי יקריב וגו', היתה הכוונה, שבן אדם ישתדל שיהיה אדם, בצלם אלוקים, וישמור עצמו מכל הדברים הרעים, ויהי שלם במעשיו, וביראת שמים, וישמרו על צלם האדם צלמו של הקב"ה שנברא בו, ולא יהפוך את עצמו לחיה, במאכלות אסורות ומעשים רעים, והתנהגות רעות שלא מתאימים לבן אדם, שהוא בריה מעולה מכל הבריות שברא הקב"ה. ובזה יכול להקריב קורבנו. ואמרו חז"ל אדם שעושה עונות צורתו מתחלפת, ואפילו החיות מתגרים עליו, וכשהוא שומר על צורתו כמו שאמרנו, אפילו חיות מפחדים ממנו, שראינו בנביאים דניאל ויוסף ששמו אותם בגוב אריות האריות, לא נגעו אותן, פחדו מצלם אלוקים שנמצא אצלם, ויצאו מהם בשלום. למה, שהקב"ה ברא את העולם וברא כל הבריות - המליך עליהם את האדם, ונתן אותם בידו.

ואם חס ושלוס לא שומר על ההגבלות, שהם יראת שמים ושמירת המצוות ומאכלות אסורות ונבלות הפה והנאות אסורות, לא יקריב קרבן, למה, שבין כה וכה לא מתקבל קרבנו רק עד שיחזור בתשובה שלמה ויהיה "אדם". ככה צריך בתפלה, שהתפילה תקנו חז"ל במקום קרבנות, אם אדם לא "אדם" חס וחלילה, מעשיו, נבלות הפה ומאכלות אסורות והנאות אסורות, ומתועב ומשוקץ - ה' יצילנו - גם תפלתו לא נשמעת. ולכן כל אדם ישתדל לתקן את עצמו כמה שאפשר לו לפי כחו, ולא יעזוב מכתו והשתדלותו בצדקה ומעשים טובים, ויהנה במה שמותר לו, וישתדל לברך על כל דבר ודבר שנהנה ממנו, כידוע, בברכת העץ והאדמה, ושהכל וברכת המזון, וברכות, ויחפוץ בברכה ולא תרחק ממנו.

ואם יהיה נקי במה שחנן אותו ה', הכל כמו שאמרה התורה, אז יקרא אדם, וכשיבא להתפלל תהיי תפלתו נשמעת, וה' יקבל תפלתו, וירחמהו ויצלהו מכל צרה, והיה כמאמר הפסוק "אדם כי יקריב מכם קרבן", יזכה שהקרבן שלו יהיה לה', "תמים יקרבנו לרצון לפני ה'".

וה' יחזירנו בתשובה, יעזרנו לעשות רצונו, ולעובדו בלבב שלם, וירחם עלינו ויגאלנו מגלותינו, יבנה בית קדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן.

ויש זכות משה רבינו כאמור למעלה בענין עלית השבת. וכל התיקונים שאנחנו עושים בערב שבת, וכל ההכנות, הכל להעלות מיין ניקבין. ומצוה גדולה לטבול, ולחתוך צפרנים, ולהתלבש לבן ונקי. ומצוה לטעום מתבשילין שהכינו לשבת - ולהכין הנרות לאשה, להדליק אותם, לתקן אותם, ולכבות אותם. ולהשאיר אותם מסודרים, שהאישה תבוא להדליק תמצא מוכנים. ומצות הדלקת נרות שייכת לאשה - שאשה כבתה נרו של עולם, ונוצר החושך והמוות על ידי חוה.

לזה תתכון האשה להאיר העולם בזכות נרות השבת, כמו שכתוב בשבת, אם תשמרו נרות של שבת אראה לכם נרות של ציון. ועל הכנת הבעל מה שמדובר למעלה - מבעוד יום, יען שיש הסטרא אחרא, תמיד מעכבת ישראל מלעשות מצוות, וביחוד בענין שבתות ומועדים. ולפעמים בגלל הכנה קטנה כזאת, האשה יכולה להתעכב קצת זמן, או על סדור הפתיל, או על גפרורים, או על משהו קטן, ויכולה לאחר הדלקה בשבת.

וה' יעזרנו על מצותיו יתברך, ואל יקל בעיני הגבר שהוא עוזר לאשתו בהכנת דבר מה לשבת או למצוה אחרת, שראינו גדולי עולם גדולי התורה עזרו לנשותיהם בהכנת שבת, בבקיעת עצים ובבשול, ובשאיבת מים וכו'. ונקח ראייה מהכהן, שהוא מכין לישראל הקרבן, ועושה כל ההכנות בגלל ישראל, לא מרוב ירידתו של הכהן, אלא מרוב גדולתו של הכהן הוא עושה את זה, ולכן כל גבר שעוזר בקודש, זה מרוב גדולתו וחשיבותו.

ולפני כל דבר שירצה לעשות, יאמר "אם ירצה השם", וכל דבר שרוצה לעשות, יגיד לשם יחוד קב"ו. ויהיה ה' עמנו כאשר היה עם אבותינו, וישמרנו מכל שטן רע, ומכל שעות רעות המתרגשות לבוא בעולם, אמן.